

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 263, 264 ja 266 artiklan rikkomiseen.
- Komissio on loukannut unionin tuomioistuimen asiassa C-566/10 P antaman sellaisen tuomion sitovuutta, jossa todetaan lainvastaisiksi ilmoitukset, joiden mukaan unionin avoimiin kilpailuihin osallistuvat henkilöt voivat valita kieleksi 2 vain englannin, ranskan tai saksan.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 342 artiklan sekä asetuksen 1/58 1 ja 6 artiklan rikkomiseen.
- Tältä osin vedotaan siihen, että kun komissio on rajannut avoimiin kilpailuihin osallistuvien henkilöiden kieleksi 2 valittavissa olevat kielet kolmeen kieleen, komissio on käytännössä sanellut uuden toimielinten kielisääntönsä ja siten loukannut neuvoston yksinomaista toimivaltaa kyseisellä alalla.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu EY 12 artiklan (nykyisin SEUT 18 artikla), Euroopan unionin perusoikeuskirjan 22 artiklan, EU 6 artiklan 3 kohdan, henkilösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 2 ja 3 kohdan, asetuksen 1/58 1 ja 6 artiklan sekä henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohdan, 27 artiklan 2 kohdan ja 28 artiklan f alakohdan rikkomiseen.
- Tältä osin vedotaan siihen, että komission asettama kielellinen rajoitus on syrjivä, koska kyseisissä säännöksissä ja määräyksissä kielletään asettamasta Euroopan kansalaisille ja toimielinten virkamiehille kielellisiä rajoituksia, joista ei ole säädetty yleisesti ja objektiivisesti asetuksen 1/58 6 artiklan mukaisesti toimielinten työjärjestyksissä ja joita ei ole tällä hetkellä asetettu, ja koska niissä kielletään ottamasta käyttöön kyseisiä rajoituksia, ellei viraston erityinen, perusteltu etu sitä edellytä.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu EU 6 artiklan 3 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin siinä määrätään luottamuksen suojan periaatteesta perusoikeutena, joka ilmenee jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä.
- Tältä osin vedotaan siihen, että komissio on loukannut kansalaisten perusteltua luottamusta siihen, että heillä on mahdollisuus valita kieleksi 2 mikä hyvänsä unionin kieli, kuten vuoden 2007 loppuun asti on jatkuvasti ollut ja kuten unionin tuomioistuimen asiassa C-566/10 P annetussa tuomiossa on sitovasti vahvistettu.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön ja kilpailuilmoituksen luonteeseen ja tarkoitukseen olennaisesti liittyvien normien rikkomiseen
- Tältä osin vedotaan siihen, että kun komissio on ennakolta ja yleisesti rajannut kieleksi 2 valittavissa olevat kielet kolmeen, se on tosiasiallisesti varhentanut ilmoitusvaiheeseen ja kilpailuun osallistumisen edellytyksiin hakijoiden kielitaidon tarkastamisen, jonka pitäisi sen sijaan tapahtua kilpailun kuluessa. Näin toimien kielitaidosta tulee ammattitaitoon nähden määräävä tekijä.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu SEUT 18 artiklan ja 24 artiklan 4 kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 22 artiklan, asetuksen 1/58 2 artiklan ja henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohdan rikkomiseen
- Tältä osin vedotaan siihen, että kun komissio on määrännyt, että osallistumishakemukset on pakko lähettää englanniksi, ranskaksi tai saksaksi ja että EPSO:n hakijoille lähetettävät kilpailun kulkua koskevat ilmoitukset lähetetään kyseisellä samalla kielellä, on loukattu Euroopan kansalaisten oikeutta käyttää omaa kieltään toimielinten kanssa asioidessaan ja lisäksi on syrjitty niitä, joilla ei ole kyseisten kolmen kielen syvällistä taitoa.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu asetuksen 1/58 1 artiklan ja 6 artiklan, henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohdan sekä 28 artiklan f alakohdan, henkilösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdan f alakohdan ja SEUT 296 artiklan 2 kohdan (perustelujen puutteellisuus) rikkomiseen sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen. Tosiseikkojen vääristely.
- Tältä osin vedotaan siihen, että komissio on perustellut kolmeen kieleen rajoittamista vaatimuksella, että uudet palvelukseen otettavat pystyisivät heti kommunikoidaan toimielinten sisällä. Kyseinen perustelu on ristiriidassa tosiseikkojen kanssa, koska kyseiset kolme kieltä eivät välttämättä ole toimielinten sisällä olevien eri kieliryhmien välisessä viestinnässä kolme eniten käytettyä kieltä, eikä se ole oikeassa suhteessa sen perusoikeuden rajoittamiseen, jonka mukaan kielen perusteella ei saa joutua syrjityksi.

Kanne 15.5.2013 — Now Wireless v. SMHV — Starbucks (HK) (now)

(Asia T-278/13)

(2013/C 207/82)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Now Wireless Ltd (Guildford, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: barrister T. Alkin)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Kiina)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen

- määräämään, että yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 1421700 on julistettava menetetyksi käyttämättä jättämisen perusteella
- velvoittamaan rekisteröidyn haltijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka menetetyksi julistamista on vaadittu: Luokkiin 35, 41 ja 42 kuuluvia palveluja varten rekisteröity sanaosan "now" sisältävä kuviomerkki — yhteisön tavaramerkki nro 1 421 700

Yhteisön tavaramerkin haltija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Yhteisön tavaramerkin menettämistä koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömyysoaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkkirekisteröinnin julistaminen osittain menetetyksi

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan virheellinen soveltaminen.

Kanne 24.5.2013 — Ezz ym. v. neuvosto

(Asia T-279/13)

(2013/C 207/83)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantajat: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypti), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kairo, Egypti), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta), Shani-naz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat (Giza, Egypti) (edustajat: Queen's Counsel J. Lewis, Barrister B. Kennelly ja Solicitor J. Binns)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/172/YUTP muuttamisesta 21.3.2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/144/YUTP (EUVL L 82, s. 54) ja Egyptin tilanteen johdosta määrättävistä tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 21.3.2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 270/2011 (EUVL L 76, s. 4) sellaisena kuin sen soveltamista jatketaan 21.3.2013 tehdyllä neuvoston päätöksellä, siltä osin kuin niitä sovelletaan kantajiin, ja

- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat SEUT 263 artiklaan perustuvan kanteensa tuoksi kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, a) ettei neuvoston päätöksellä 2013/144/YUTP ei ole asianmukaista oikeudellista perustaa, koska se ei täytä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artiklassa asetettua edellytystä; ja b) ettei neuvoston asetuksen (EU) N:o 207/2011 soveltamista voitu jatkaa, koska asetus ei täyttänyt oikeudellista perustaa koskevaa edellytystä: SEUT 215 artiklan 2 kohta.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, etteivät sellaisten rajoittavien toimenpiteiden, joista säädetään neuvoston päätöksen 2011/172/YUTP 1 artiklassa ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 270/2011 2 artiklassa, hyväksymisen edellytykset täyty kantajien osalta. Lisäksi kantajat väittävät, että vastaajan perustelut kantajiin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden hyväksymiselle ovat täysin epämääräisiä, erittelemättömiä, toteennäyttämättömiä ja perusteettomia sekä riittämättömiä oikeuttamaan tällaisten toimenpiteiden soveltamisen.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että vastaaja on loukannut kantajien puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska a) rajoittaviin toimenpiteisiin ei liity menettelyä, jossa kantajat saisivat tiedon näytöstä, jonka perusteella päätös heidän varojensa jäädyttämisestä tehtiin, tai jossa he voisivat tehokkaasti esittää näkemyksiään tästä näytöstä; b) perustelut, joihin riidanalaisissa toimenpiteissä vedotaan, sisältävät yleisluontoisen, perustelemattoman ja epämääräisen väitteen oikeudellisesta menettelystä, ja koska c) vastaaja ei ole antanut riittäviä tietoja, jotta kantajat voisivat tehokkaasti esittää kantansa, minkä vuoksi tuomioistuin ei voi arvioida sitä, ovatko neuvoston päätös ja arviointi perusteltuja ja tukeutuvatko ne pätevään näyttöön.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että vastaaja ei ole esittänyt kantajille riittäviä perusteluita sille, että heidät sisällytettiin riidanalaisien toimenpiteiden piiriin, mikä on vastoin vastaajalle asetettua velvollisuutta esittää selvästi päätöksen perusteena olevat tosiasialliset ja erityiset syyt, mukaan lukien yksittäiset täsmälliset perustelut, joiden johdosta se katsoi, että kantajat olivat vastuussa Egyptin valtion varojen väärinkäytöstä.
- 5) Viides kanneperuste perustuu siihen, että vastaaja on loukannut perusteetta ja suhteettomasti kantajien omaisuudensuojaa ja mainetta.
- 6) Kuudes kanneperuste perustuu siihen, että kantajien sisällyttäminen sellaisten henkilöiden luetteloon, joita vastaan rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan, perustuu vastaajan ilmeiseen arviointivirheeseen.